

balls, per exemple, y encare si 's tracta de los de Madrid) acaba de fer en nostra terra importantíssimas y trascendentals exploracions. D'elles ne será gran deutora la ciencia espeleològica á Catalunya.

Per aixó en Font y Sagué, que per encàrrech del benemérit *Centre Excursionista de Catalunya* publicarà avans de gayre un lluminós catàlech espeleològich, sigué un constant company de M. Martel, durant sa curta estada entre nosaltres y fora 'l mestre, com aprofitat deixeble, s'entrega ab afany á noves exploracions. Una d'aquestas es la verificada al turó de Moncada. Si d'ella vull parlar, te d'esser no mes que per las impresions rebudas durant tot lo dia en que tingué lloch, puig no hi han portat las mevas aficions cap á estudis científichs de semblant naturalesa; y per altra banda, tots los datos que del resultat de la nostra excursió, pugim interessar á la ciencia, además dels que á avansat la premsa diaria, be prou que surtirán á la llum pública degudament autorisats y comentats.

Lo dia de la nostra excursió fou lo 29 del passat mes y any. Acompanyats d'uns simpátichs joves de Moncada, pujaban boy carregats ab una pila d'eynas y aparells, l'alterós turó d'aquell nom, á l'hora en que la suau escalfor del astre dia anaba fent perdre la boyrina que mandrosament s'arrossegaba per cimas y fondaladas. En devinabam que faria un dia excelent, mes nosaltres nos disposabam de bon grat á renunciar de totas sas excelencias, ignorant si per molts ó pocas horas.

Comensabam á sentir los fadichs de la pujada, quant los crits de «¡acil! les acil!» donats per un dels nostres joves guias que s'havia separat de la colla, varen portarnos cap á ell, ensemps que ab una eyna s'afanyaba á esbardissar un grós forat que hi havia á sos peus. Era la boca de la cova misteriosa de «Na Guilleuma». L'espantós presipici que segons històrias serveix d'entrada, lo vejerem molt petit; ben aviat estiguerem disposats á deixarnoshi engullir.

J. MASPONS Y CAMARASA.

(Seguirá).

CANSÓ DE JANER

I.

La sabateta, la sabatona,
la sabateta qu'empresona

tón peu galán, ton peu llauger,
aquesta nit d'Epifania
si fós de tú la posaría
en la finestra de carrer.

II.

A mitja nit veurás que arriba
del tres sants Reys la comitiva,
y 'l mes vellet sonriu mirant
la sabateta, la sabatona,
la sabateta qu'empresona
ton peu lleuger, ton peu galán.

III.

Ja la finestra 'l Rey escala,
y ab la juguina que 't regala
sens fer remor ompla afanyós
la sabateta, la sabatona
la sabateta qu'empresona
tón peu galán, tón peu ayrós.

IV.

Y si demá tantost llevada
surts á guaytar, oh ma estimada...
t'oferrá mon cor amant
la sabateta, la sabatona,
la sabateta qu'empresona
tón peu lleuger qu'estimo tant.

APELES MESTRES.

CRÓNICA

LA VEU DEL VALLÉS s'honra en tenir lo cambi ab las següents publicacions que fins avuy s'han dignat visitar nostra redacció, á quinas com pera nosaltres desitjém molts anys de vida.

Diaris

Diario de Sabadell, Revista de Sabadell, Diario de Avisos de Manresa, y Asociación mercantil Española de Valencia.

Setmanaris

Lo Teatro Regional y El amigo del Obrero de Barcelona; La Costa del Llevant de Sant Pol de Mar; El Bergadan, de Berga; El Vendrellense del Vendrell; Lo Geronés de Girona y El Provensalense de Sant Martí de Provensals; La Veu del Montserrat de Vich.

Quinzenaris

El Labrigo de Vilafranca del Panadés y Lo Regionalista de Barcelona.

Al agrair las frasses encoratjadoras que algunas de las ditas publicacions nos